

SCENARIUSZ

Tytuł scenariusza:

W NASZEJ KLASIE

III ETAP EDUKACYJNY
PRZEDMIOT: JĘZYK POLSKI

Autorka scenariusza: Anna Włodek

Krótki opis scenariusza:

Celem lekcji jest między innymi zrozumienie położenia uchodźców i uchodźczyń, także dzieci, rozpoczynających życie z dala od swojego domu. Główną część lekcji stanowi ćwiczenie metodą dramy na podstawie opowiadania „Czarny koc”. Opowiadanie jest krótkie, ale mimo to należy zadać jego przeczytanie przynajmniej w dniu poprzedzającym lekcję lub przeznaczyć ok. 25 minut na jego przeczytanie.

Czas trwania: 45 minut

Pytanie kluczowe: Jak to jest „być nie stąd”?

Cele lekcji:

- ➔ dowiesz się, z jakimi wyzwaniami mogą zetknąć się przybywający do krajów europejskich uchodźcy oraz przyjmujący ich mieszkańcy tych krajów
- ➔ zrozumiesz, co może być szczególnie trudne w sytuacji ludzi, którzy zmuszeni byli szukać schronienia poza granicami swojej ojczyzny
- ➔ będziesz potrafił/a sprawniej porozumieć się z innymi ludźmi, udoskonalisz swoją umiejętność dobrej rozmowy, także na „trudne tematy”.

Kryteria oceny:

- ➔ wymienisz przykładowe wyzwania, z jakimi mogą spotkać się osoby przyjeżdżające do krajów europejskich oraz przyjmujący ich mieszkańcy
- ➔ nazwiesz emocje bohaterów i bohaterki opowiadania
- ➔ zabierzesz głos w dyskusji, zwracając uwagę na zasady dobrej rozmowy.

Związek z podstawą programową (Język polski, III poziom edukacyjny)

Wymagania ogólne: I, II, III

Wymagania szczegółowe: I. 1. 2); II. 1. 1); 2. 2); 4. 1); III. 1. 5)

Metody: drama, dyskusja, analiza tekstu literackiego.

Środki dydaktyczne i materiały: Teksty opowiadania Magdaleny Parys „Czarny koc” ze zbioru „NieObcy. 21 opowieści, żeby się nie bać. Polscy pisarze dla uchodźców”.

Formy pracy: indywidualna, w grupach.

Przebieg zajęć:

WPROWADZENIE:

1. Poinformuj uczniów i uczennice, że będziecie pracować metodą dramy. Jej celem ma być lepsze zrozumienie bohaterów i bohaterek opowiadania dzięki „wejściu z nimi w dialog”. Wyjaśnij, że sytuacja dramowa będzie polegać na rozmowie między bohater(k)ami. Wyjaśnij cele zajęć oraz kryteria oceny. Powiedz, że będziecie rozmawiać na temat dzieci uchodźców, które mają rozpocząć naukę w szkole, na temat tego, co w związku z tym czujecie, jakie działania chcecie podjąć i dlaczego. (2 minuty)

Uwaga! Pamiętaj, że drama angażuje młodzież i wiąże się z wieloma emocjami. Musisz być przygotowana/y na pojawienie się różnych emocji, także bardzo trudnych. Pamiętaj, że nie można wypuścić z lekcji młodzieży z nieomówionym doświadczeniem wyniesionym z dramy!

2. Rozdziel role. Zapytaj, kto z uczniów i uczennic chciałby wcielić się w role: wychowawczyni klasy, taty Miriam, taty Dżamila, taty Leona oraz narratorki bohaterki. Pozostali uczniowie i uczennice wejdą w rolę innych rodziców zebranych na wywiadówce. W przypadku problemów z obsadzeniem ról, wylosuj „aktorów” lub wybierz ich w inny – akceptowany przez uczniów i uczennice sposób. (3 minuty)
3. Wyznacz czas na przygotowanie się do roli. Poinformuj uczniów i uczennice, że mają 10 minut na odnalezienie w tekście lub przypomnienie sobie informacji na temat „swoich” bohaterów. Uczniowie i uczennice, którzy w dramie wejdą w role pozostałych rodziców mają teraz czas na sformułowanie pytań, które chęliby zadać bohaterom i bohaterkom opowiadania. (10 minut)

PRACA WŁAŚCIWA:

4. Przejdź do właściwej części dramy. Poproś uczniów i uczennice, żeby zajęli miejsca w klasie zgodnie ze swoją rolą. Zapytaj, kto chciałby jako pierwszy zadać pytanie, podzielić się obawą, itp. Przygotuj także swoje pytania, gdyż Ty również jesteś w roli jednej z osób biorących udział w „wywiadówce”:

Propozycje pytań: Do Taty Leona: „Dlaczego podjąłeś się zorganizowania zbiórki ubrań, skoro nawet nie masz czym ich przewieźć?”; Do wychowawczyni: „Co czujesz na myśl, że być może będziesz uczyć wielokulturową klasę?”; Do Taty Leona: „Jaki jest Twój życiowy cel?”; Do narratorki bohaterki: „Co czułaś jako dziecko w szkole, w której wszyscy posługiwali się obcym dla Ciebie językiem?”. Nie „wyrwyj się” ze swoimi pytaniami, używaj ich raczej do skierowania dyskusji na właściwe tory, gdy uczniowie zaczną odbiegać zbyt daleko od tematu lub do zainicjowania wątku. (20 minut)

5. Po skończonej scenie „wywiadówki” poproś uczniów i uczennice, by wyszli z ról. Zaproponuj ćwiczenie, które im w tym pomoże, np. robimy udawany prysznic, wychodzimy z roli, zdejmujemy „tamtą” skórę. (2 minuty)
6. Zapytaj uczniów i uczennice, jak się czuli odgrywając te role, jakie emocje się pojawiły w trakcie trwania wywiadówki i jak myślały dlaczego? Spisz emocje na tablicy. (3 minuty)

PODSUMOWANIE:

7. Zapytaj, co według uczniów i uczennic dzieli, a co łączy bohaterów opowiadania. Zapytaj jak to jest “być nie stąd”? (5 minut)

Źródła:

- ➔ Magdalena Parys: „Czarny koc”, opowiadanie ze zbioru „NieObcy. 21 opowieści żeby się nie bać.
- ➔ „Polscy pisarze dla uchodźców”, red. Paweł Goźliński, Warszawa 2015. Teksty zebrane w książce wydanej z inicjatywy Polskiej Akcji Humanitarnej na różne sposoby podejmują zagadnienie kontaktu z Innym. Dochód ze sprzedaży książki przeznaczony jest na dofinansowanie pomocy humanitarnej niesionej przez PAH ofiarom kryzysu humanitarnego w Syrii.
- ➔ Literatura na temat dramy: <http://stop-klatka.org.pl/literatura/>.

Załączniki:

Książka dostępna w formie ebooka na publio.pl